

DE SAMVIRKENDE KØBMANDSFORENINGER
I DANMARK

Bilag 6-

København V., den 20. oktober 1953.

Ministeriet for handel, industri og søfart.

Ved skrivelse af 12. f. m. har ministeriet anmodet vor organisation om med henblik på udarbejdelse af forslag til en permanent trustlov at fremkomme med en udtalelse om den af Trustkommissionen afgivne betænkning vedrørende „Konkurrencebegrænsning og Monopol“.

Under henvisning hertil skal vi tillade os at fremsætte nedenstående bemærkninger, som i det store og hele knytter sig til rækkefølgen i Trustkommissionens sammenfattende afsnit pag. 98—100. Vi har ikke ment at burde fremsætte udtalelser om monopolkontrollens praktisering (Trustkommissionens betænkning pag. 100) eller om en række af de forhold, der uden at være medtaget i kommissionens sammenfattende oversigt er gjort til genstand for behandling forskellige steder i betænkningen.

Inden vi går over til en mere detaljeret gennemgang, skal vi fremhæve, at et hovedsynspunkt for vor organisation er, at de indgreb, der hjemles i en eventuel trustlovgivning, bør være færrest mulige, og kun sådanne, hvis mål er sikring af frie konkurrenceforhold. Vi betragter det derfor som en selvfølge, at alle sådanne prisbestemmelser, der var knyttet til krigstidens og efterkrigstidens ekstraordinære forhold, helt udgår. Et andet hovedsynspunkt er, at erhvervslivet bør sikres imod administrativ vilkårlighed, og at der gives adgang til prøvelse ved domstolene af myndighedernes afgørelser.

Vi skal herefter fremkomme med følgende bemærkninger til betænkningens pag. 98—100:

Minimums-bruttopriser („faste priser på mærkevarer“).

Fra vor side er vi ikke uenig med Trustkommissionen i, at minimums-bruttopriser i visse tilfælde kan virke konkurrencebegrænsende. Vi har derfor også i efterkrigs-

årene virket for en ophævelse af de faste priser med det resultat, at antallet af disse er faldet betydeligt i forhold til før krigen. Det er vor opfattelse, at denne afviklingstendens vil fortsætte, og vi mener iøvrigt, at problemet, for såvidt angår de faste priser, ikke længere har den betydning, som Trustkommissionen synes at tillægge det.

Ud fra det synspunkt, at en afvikling af de faste priser er i gang, anser vi det ikke for nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at der gennemføres lovbestemmelser om, at aftaler, vedtagelser eller bestemmelser om faste priser *forud* skal godkendes af myndighederne. Det må efter vor mening være tilstrækkeligt, at myndighederne — i medfør af bestemmelser, svarende til den nuværende prisaftalelovs § 9 — vil kunne gribe ind overfor faste priser og kræve disse ophævet eller ændret.

Skulle det vise sig, at man fra lovgivningsmagtens side — uanset foranstående — beslutter sig til at gennemføre bestemmelser, der tager sigte på de faste priser, tillader vi os under alle omstændigheder at fraråde et krav om forhåndsgodkendelse og vil da i stedet tilråde en „præsptionsordning“ som værende det mest hensigtsmæssige. I en sådan ordning ligger formentligt, at fabrikanten (henholdsvis importøren eller grossisten) i det pågældende tilfælde skal kunne påvise særlige grunde, der taler for berettigelsen af at opretholde en fast pris, således at fabrikanten (importøren eller grossisten) med andre ord skulle have bevisbyrden for, at sådanne særlige grunde foreligger. Vi ønsker imidlertid at understrege, at der — uanset vor principielle stilling over for fastpris-problemet i al almindelighed — efter vor mening kan være tilfælde, hvor fastsættelse af faste priser er en rimelig foranstaltning. Vi kan i denne forbindelse henvisse til Trustkommissionens egne bemærkninger vedrørende de såkaldte „lokke-